

Odense, Aalborg, Aarhus, Horsens og Randers skulde nedfattes fra 2500 til 2200 Rbd. Jeg maa ved denne Leilighed gjentage, hvad jeg tillod mig at ytre under Forhandlingerne over § 3, at det er vanskeligt at give bestemte Grunde for en Gageforskiel af 300 Rbd., hvor der er Spørgsmaal om 2,200 Rbd. eller 2,500 Rbd., idet det vistnok for en stor Deel maa beroe paa et ligefremt subjectivt Skøn. Det forekommer Udvalget, at 2200 Rbd. for de Toldinspecteurer, der ere ansatte i Provindserne, maa være tilstrækkelig, og vi have derhos taget Hensyn til, at denne Klasse af Embedsmænd vel maa forudsættes at være Mænd med Dygtighed og Virksomhed, men at der dog ikke for denne Klasse af Embedsmænd udfordres saadan udmærket Dygtighed, som der under andre Embedsstillinger vil kunne gjøres Krav paa. At vi ikke have foreslaaet en lignende Nedfattelse for de andre Embedsmænd i samme Klasse, nemlig Toldcasserere og Toldskrivere, kommer deraf, at vi have anseet det for betænkeligt ved saa høje Oppebørselsposter at foreslaae Nedfattelsen af Lønningen. Det er ikke alene af Hensyn til den Risiko for Statskassen, som jo visstnok kan følge af, at en Oppebørselsbetjent med betydelige Oppebørsler er lavt gageret; men det er ogsaa af det Hensyn, at virkelig vedkommende Embedsmænd selv løbe en betydelig Risiko, hvormod de maa finde en Godtgørelse i den høiere Lønning. Den ærede Landsthingsmand fra Horsens (Schytte), har imidlertid til § 5 stillet det Subamendment, at for det Tilfælde, at Udvalgets Forslag antages, det Samme da maatte gjælde om Toldcassererne. Det er som sagt virkelig en Meningsgag; men jeg mener dog, at den ærede Landsthingsmand hellere maatte have stillet et bestemt Forslag, enten 2200 Rbd. eller 2500 Rbd. for dem Alle, end at gjøre Toldcassererens Gage afhængig af

Toldinspecteurernes, hvorimellem der dog ikke er nogen egentlig Forbindelse. Jeg maa dernæst ved dette Forslag af den ærede Landsthingsmand fra Horsens bemærke, at der foruden Toldcassererne endnu i denne Klasse findes, om jeg ikke feiler, 6 Embedsmænd, som efter Udkastet skulle have 2,500 Rbd. i Gage, nemlig de 2 Toldskrivere i Kjøbenhavn, 1 Oplagskriver i Kjøbenhavn og 3 Toldskrivere i Provindserne. Det forekommer mig, at disse 6 Embedsmænd i saa Fald maatte blive at sætte i samme Forhold, som de nævnte Toldcasserere. Der er fremdeles til § 5 af en æret Landsthingsmand (Røster) stillet det Forslag til en Redactionsforandring, at Ordet „Bestillingsmænd“ skulde forandres til „Bestillinger“. Dette Forslag tiltræder Udvalget, idet det erkender, at det maa være en bedre Redaction, om det end ikke er aldeles nødvendigt, idet det derved end tydeligere er betegnet, at det er Embederne og ikke Embedsmændene, hvis Fordeling bestemmes. Udvalget har endvidere til § 5 foreslaaet, at den med Lovudkastet følgende Tavle optages i selve Loven. Det forekommer os nemlig at være det Rigtigste, og jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad der allerede under tidligere Forhandlinger er blevet ytret. Dette Forslag staaer forøvrigt aldeles i Strid med det til den samme Paragraph af 4 ærede Landsthingsmænd (H. P. Hansen, Krabbe, Nyholm og Ørsted) stillede Forslag. Disse 4 ærede Medlemmer ønske nemlig ei alene ikke, at Tavlen skal optages i Loven, men endog at det udtrykkeligt skal tilkjendegives, at Tavlen bortfalder, derved at der sættes: „bestemmes ved Finantsloven“. Deraf vil følge, at der aldeles intet egentligt Gagerglement bliver vedtaget, og det er altsaa overmaade vigtigt, at der ikke gjøres denne Forandring.